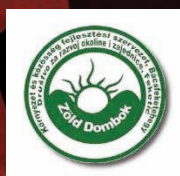

Fecske

*Minden helyi, vidéki és külföldön élő
olvasónknak, támogatóknak,
munkatársunknak
és barátunknak kellemes ünnepeket,
erőt, egészséget kíván a
Fecske szerkesztősége és
a Zöld Dombok.*

GONDOLATOK KARÁCSONY ÜNNEPÉRE

„Lássátok milyen nagy szeretetet adott nékiünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzát; mert meg fogjuk őt látni, amint van. És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, amiképen Ő is tiszta.”

(1Jn 3,1-3)

Karácsonykor Jézus Krisztus Betlehemben való születésére szoktunk gondolni. Általában a múlt felé fordul tekintetünk. A jászolbölcsőnél állunk meg, és nem értjük a csodát: -, hogyan lehetett testté a mennyben lakozó Isten? Miért kellett neki ilyen nyomorúságos körülmények között erre a földre eljönnie? Az elmúlt karácsonyok emléke vesz körül bennünket. Nemrég még tiszta szívvel tudtunk örvendezni a karácsonyfa alatt sorakozó ajándékoknak. Ma már mindenből kiábrándultan és fáradtan döbbenünk rá, hogy semminek nem tudunk igazán örülni. Nem

Karácsonyt az tud igazán ünnepelni, aki nem csupán a múltban szemléli Jézus Krisztus életét, hanem a jelenben is felismeri az életet formáló erejét, és a jövőben is reménykedik kegyelmében.

Az idézett bibliai igé elfordítja a mi tekintetünket a múltból a jelenbe és a jövőbe. Nem a Krisztus születéséről beszél, hanem arról, hogy milyen következményei lettek ennek a mi életünkben. Isten gyermekei lettünk, Isten fiainak neveznek, újjá születtünk. Bűnbocsánatot nyertünk. Egykor ide-

tudunk többé hinni az angyalokban, Istenben, örök életben. Csak azt látjuk, hogy a hátunk mögött van az élet, a jelenünk kilátástalan, és a jövőnk homályban van.

Talán ez a karácsony is azért ilyen öröm nélküli, mert a karácsonyi történetnek csak a múltját ismerjük, de semmit nem tudunk a jelenéről és a jövőjéről. Isten nem fejezte be azt, amit Augustus császár idejében Betlehemben elkezdett. Krisztus élete nem zárult le halálával, feltámadásával és mennybemenetelével. Azt ígérte, hogy a világ végezetéig velünk lesz.

genek és vándorok voltunk, most Isten befogadott a saját gyermekei közé. Valamilyen formában elmondhatjuk, hogy rendkívüli üzenete van Isten igéjének: azt hirdeti nekünk, hogy Isten fiai vagyunk. Pedig csak egy Fiú volt, aki igazán annak tekinthette magát: Krisztus. És most azt hirdeti Isten, hogy minket mind fiának fogadott.

Úgy szeretett, hogy egyszülött Fiát adta értünk. Sokszor feltesszük a kérdést, hogy milyen látható jelei vannak Isten szeretetének? Sokszor azt gondoljuk, hogy a bennünket ért csapások, veszteségek

éppen azt bizonyítják, hogy Isten szeret. Pedig éppen azt bünteti, akit szeret. Mennyi jele van az ő szeretetének! Amikor elindított az idegenből az atyai ház felé, amikor hirdette a megbocsátó üzenetet: eredj el, és többé ne vétkezzél. Amikor felébresztette szívünkben a tiszta élet utáni vágyat, amikor megtartott betegségünkben, nem az ő atyai szívét osztotta meg velünk? Ha az életnek tudunk örülni, ha látjuk értelmét, és észrevesszük minden nap Isten kegyelmének a megújulását, akkor nem kételkedünk többé abban, hogy valóban a fiai vagyunk.

Most Isten gyermekei vagyunk. Nem azt olvassuk az igében, hogy esetleg azok lehetünk, hanem már most azok vagyunk. Nem csupán annak örvendezünk, hogy egykor Isten leszállt a földre a bűnös ember megváltásáért, hanem annak is, hogy személy szerint minket tett gyermekeivé. Isten és közöttünk olyan viszony alakult ki, mint amilyen a szülők és gyermekek között van. Ezen a karácsonyon ezt kell forgatnunk a szívünkben. Most, ha Isten a maga gyermekivé tett, ne késlekedjünk úgy élni, hogy méltók is legyünk kiválasztó szeretetére. Most röviden talán ennyi is elegendő lesz számunkra a karácsony jelenéről.

A Biblia arról is szól, hogy a keresztyén embernek van jövője is. Nemcsak a mában és a mának él. Tekintete a jövő felé fordul. Így fejezi ki ezt az ige: bár még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk, de ha eljön a teljes kijelentés ideje, hasonlókká leszünk hozzá. Meglátjuk majd Istent úgy, amint van. Nem részletezi a Szentírás a halál utáni vagy az utolsó ítélet utáni állapotokat. Hasonlókká leszünk Istenhez. Akik itt a földön igazán Isten gyermekei voltak, a teljes és végleges kijelentés idején majd

hasonlók lesznek Istenhez. Ez adja meg a mi jövőnk értelmét. Ez az életszemlélet azonban hiányzik. Bennünket nagyon lehangol az a tudat, hogy itt a halállal mindennek vége van, megsemmisülünk. Nem, mi Istenhez leszünk hasonlókká.

Olyan sokszor ünnepeltünk már karácsonyt. Advent, a várakozás után soha nem tapasztaltuk meg igazán még, hogy Krisztus a miénk lett. Karácsony nem a beteljesedésnek, hanem a kezdetnek, az újjászületésnek az ünnepe. Karácsony után is advent lesz. Várjuk Krisztus megjelenését. Nem néhány órai hangulatos ünnep az életünkben a karácsony, hanem annak a boldog megtapasztalása, hogy Isten gyermekei vagyunk. És hozzá leszünk hasonlóak.

Ez a reménység ad értelmet nemcsak a karácsonynak, hanem az egész életünknek is. Erről a reménységről azt írja az apostol, hogy megtisztít bennünket. Az első karácsony éjszakáján vakító fényesség támad a sötét éjszakában a betlehemi mezőn a pásztorok mellett, ez a reménység világít és tisztít meg minket abban a sötétségben, amelyet bűnnek és halálnak nevezünk.

Ne csak annak örüljünk, hogy Isten Fia emberi testben eljött erre a földre, hanem annak is, hogy általa mi is Isten fiai lehetünk. Forduljunk a múltból a jövő felé, és örvendezzünk, annak, hogy egykor majd Istenhez leszünk hasonlóak.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok olvasóinknak áldott karácsonyi ünnepeket és áldásokban gazdag boldog újévet!

Orosz Attila
esperes-lelkipásztor

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- Az idén is sikeresnek mondható, a már több éve megszervezett ingyenes, avarszállítási akció. Mégis, akad egy észrevétel, melyet pár sor erejéig méltatnák. Ezt a jelenséget orvosolni kell az elkövetkezőkben. Az történik ugyanis, hogy nem elenyésző számban, több helyen is, **TÚLMÉRETEZETT** zsákokba gyűjtik össze az avert. Tekintettel arra, hogy nem gépi, hanem KÉZI erővel történik a zsákok be (traktor pótkocsira), és kirakodása (a konténerbe, melyet aztán elszállítanak komposztálásra), legyenek tekintettel ezt a munkát végző emberekre, használjunk maximum 120 literes zsákokat, hogy munkájukat normális feltételek mellett tudják elvégezni. Az akció ideje alatt, többször is intéztünk felhívást lakosaink felé, nem igazán találunk megértésre. Úgy ítélem meg, hogy nem egy teljesíthetetlen kérésről lévén szó, a jövő évi avar elszállítás zökkenőmentes lesz.

- Az elmúlt időszakban, a községi kommunális vállalattal közösen, általános falurendezési aktivitásokat folytattunk. Ennek keretein belül gallyazás, metszés, platóbetonozás, szemét és avargyűjtés, útpadka tisztítás, törmelékeltakarítás és egyébek zajlottak településünk több pontján is.

- A bácsfeketehegyi nyugdíjas egyesület fordult kérvénnyel a helyi közösség Tanácsához, melyben segítségünket kérték az épületükön szükséges kőműves munkálatok elvégzéséhez. Egyhangú döntés értelmében, a munkálatok költségeit a Helyi Község finanszírozta.

- Ahhoz, hogy a Fő utcán a közvilágítás karbantartását el tudjuk végeztetni, több tényezőnek is össze kell állni, legfontosabb az EPS emelő kosarat alkalmazni, ez a legidőigényesebb folyamat, mivel az észak-bácskai részlegnek csak 1 ilyen kosárral felszerelt kiskamionja van. Huzamosabb ideje volt meghibásodás a Fő utca és a Népfőrd utca sarkánál, melyet a közelmúltban sikerült elhárítani, valamint a kiegészítő égőket kicserélni ahol erre szükség volt. Ami a mellékutcákban történő égőcserét illeti, továbbra is legyenek szívesek bejelenteni a meghibásodásokat a 024 4 738 813 vagy a 024 4 738 040 es telefonszámokon, amint megvan a karbantartó által megadott mennyiség településünkön (minimum 15drb), kezdetét veszik a javítási munkálatoknak.

- A Helyi Község és a Gazdakör által koordinált munkaakció keretein belül, 14db tuja bokor került földbe a „régí nagymalom” helyén. Akciónkat folytat-

ni szeretnénk tavaszra, még több facsemete ültetésével és terveink szerint padok kihelyezésével.

- Folyamatban van 2 db információs fatábla kihelyezése (az óvoda és az Izida elé), melyeket a Tartományi Oktatási, Jogalkotási és Nemzeti kisebbségi - Nemzeti Községi Titkárságnál sikerült megpályáznunk, valamint a már meglévő fatáblák tetőszerkezetének javítása-cseréje.

- Sajnos a Covid 19 elnevezésű vírus még mindig nagymértékben befolyásolja mindennapjainkat, úgy a közéletben, mint a személyes és családi közösségünkben. Ezért sok türelemre, odafigyelésre és megértésre van szüksége mindannyiunknak. Bízunk benne, hogy hamarosan tartós megoldás elé nézünk, addig is **VIGYÁZZUNK EGYMÁSRA!**

Végezetül, szeretnénk a Helyi Község Tanácsa, munka közössége és jómagam nevében, békés karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag boldog újévet kívánni.

Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

“Az élet sokféleképpen próbára tudja tenni az ember kitartását: vagy azzal, hogy nem történik semmi, vagy azzal, hogy minden egyszerre történik.”

Paulo Coelho

Reggelente mindig optimistábban látom a világot, megnyílik a világ előttem, észreveszek minden lehetőséget, megoldást a napi problémákra. Sajnos a mostani problémára a megoldás várat magára. Dolgozni kell, a foglalkozásokat fenn kell tartani az Izidában, nincs mese, de hogyan, hogy a mások életét ne veszélyeztessük? Ez pedig nem tréfa. Számos folyamat azonban személyes jelenlétet igényel.

Tavasszal próbára tettük a levelező programokat és bejött. Majd a nyáron újból örülhettünk egymásnak... Sajnos november 27-től újból bevetettük az aktivitásokat, ami a tapasztalatokon alapszik, a folyamatos kapcsolat fenntartásához. Munkatársak készítik a feladatokat, kézbesítik a felhasználóknak. Sejtelmem sincs, hogyan is működik majd az ünnepben? Megpróbálunk az ünnepekben is kapcsolatban lenni, habár akkor a napközis foglalkozások elveszítik a varázsukat. Az együtt eltöltött idő, a személyes találkozások, beszélgetések és alkotások, az együtt ünneplés hiányozni fog. Szükség van a megerősítő együttlétre. November folyamán is láttuk, mennyire összekovácsolódott a csapatunk, habár változtattunk a munkán. Kisebb csoportokban dolgoztunk, maszkokat használtunk, az előírt távolságot igyekeztünk betartani.... de mégse a régi volt. Tudjuk, hogy a november a naptári évben a tizenededik hónap, 30 napos és az őszi utolsó hónapja. Mi is kihasználtuk a jó időt. Igyekeztünk befejezni a kerti munkálatokat, a műhelymunkák meg voltak tartva. A kreatív műhelyeken készítettük a képeslapokat, amivel szeretnénk felköszönteni a támogatóinkat, szimpatizánsainkat, barátainkat az ünnepekre. Készítettünk tárgyakat a Karácsonyi kirakodó vásárra, sütöttünk és főztünk és mind vigyázva egymás egészségére.

Alkalmi kulturális programot készítettünk december

3-ra a fogyatékos emberek világnapja alkalmából, amikor úgy terveztük, hogy a Kishegyes Község Önkormányzatát meglátogatjuk. Sajnos a találkozót nem sikerült megvalósítani, azonban tagságunkat telefonon üdvözlötték Marko Lazić a Kishegyes község polgármestere és Sárközi István a Kishegyes község K.K.T. elnöke.

Egyesületünk tagjainak üzenték: "Ebből az alkalomból társadalomként tisztában kell lennünk azzal a ténnyel, hogy mindannyiunknak vannak bizonyos értékei, amelyek hozzájárulhatnak az önkormányzat általános fejlődéséhez. Szeretnénk tovább vinni a dolgokat, és lehetőséget adni ezeknek az embereknek, hogy a társadalom részévé váljanak, és ne érezzék magukat elutasítottak. El akarjuk mondani nekik, hogy Kishegyes község önkormányzata mellettük áll, hogy a következő évben közös projektek révén közös munkával próbáljunk majd javítani az életüket.

Ugyanakkor azt kívánjuk, hogy őrizzék meg egészségüket a COVID-19 járvány idején. "

P.J.

A Kozma Lajos Könyvtár hírei

Október végén elindult a Ringató foglalkozás a könyvtárban Borsodi Patyerek Orsolya vezetésével az óvodás korosztály előtti gyermekek és szüleik számára. A Ringató a kisgyermekes családoknak szóló zenei nevelési program, a néhány hónapos gyerekektől kezdve a hároméves gyerekekig és szüleiknek, nagyszüleiknek. A foglalkozásokon

könyvei is. A Márai-program keretében már tizedik éve kapnak a könyvtárak – maguk által választható – könyvajándékot a Nemzeti Kulturális Alaptól. Sok szép könyvvel lett a mi könyvtárunk is gazdagabb, igyekeztünk mindenféle témában válogatni.

Decemberben még tart ez évi Betűfaló elnevezésű

nemcsak a gyerekeknek tanítják meg a mondókákat, hanem a szülőknek is. Azt szeretnék, hogy az anyukák együtt énekeljenek, mondókázzanak a gyerekekkel, s egyben arra is kapnak mintát, hogy hogyan történik a zenei nevelés. A cél, hogy a szülő együtt énekeljen, mondókázzon a gyerekekkel, és ne mobiltelefont vagy számítógépet adjon a kezébe, valamint, hogy a szülők megérezzék a közös éneklés élményét gyermekeikkel.

Sajnos a vírus helyzet miatt ezt a foglalkozást is fel kellett függeszteni, jelenleg nem áll módunkban rendezvényeket tartani, hiába terveztünk több mindent is.

Ami jó hír, az év utolsó hónapjaiban több forrásból is sikerült könyvvállományunkat gyarapítani. Új könyveket vásároltunk a tagságdíjból, pályázati pénzből és megérkeztek a X. Márai-program

pecsétgyűjtő játékunk, Gyermekeolvasóink lelkesen gyűjtik a pecséteket, amiket minden elolvasott könyvért vagy könyvtári rendezvényen való részvételért, aktivitásért kaphatnak.

Reméljük a következő évünk már másként fog alakulni... Bízunk benne.

A Gazdakör hírei

Talán nem is mondható híreknek, inkább egy rendhagyó beszámolóknak, a körülményekhez igazodva.

Köztudott, hogy a Mátyás napi borkóstolót eredményesen megtarthattuk Februárban, de már a Márciusban tervezett évi közgyűlés akadoztatott a vírus megjelenésével. Nem tudtunk elmenni az Újvidéki vásárra sem. Majd félig illegálisan, de részesei lehettünk a falu és meggy napoknak, de a többi gyülekezés már nem volt lehetséges.

Így a továbbiakban az ügyintézés az igazgatóbizottság koordinálta. Leglátványosabb szervezésünk a 15 millió búzaszem, a magyarok kenyéréhez való búza begyűjtése volt. Tisztességes mennyiséget kaptunk jóindulatú gazdáinktól, amit eljuttattunk Zentára a gyűjtő helyre. Ezúttal is köszönjük az adományokat a Gazdakör nevében.

Majd a vírus miatt további gondok keletkeztek. A szüreti napok már nem jöhettek számításba, a disznótoros bál sem, ami tervben volt. Így azon kellett gondolkoznunk, hogy hogyan gazdálkodjunk a befizetett tagdíjakból. Kimaradt ugyan is a borunk és a pálinka nagy része, így most nem kellett szőlőt vennünk borkészítésre.

Az igazgatóbizottság arra az elhatározásra jutott, hogy a tagdíjakat befizetők mindegyike kapjon két gyümölcsfacsemetét tetszés szerint a temerini Kókai kertészet kínálatából. Az elhatározást tett követte és mindenki meg is kapta a kívánt gyümölcsfacsemetéket November 21-én. Ráadásul kaptunk 14 darab tujabokrot is, amelyeket a helyi közösséggel közösen el is ültettünk a volt malom területén.

Utóiratként még csak annyit szeretnék mondani szerény tevékenységünkkel sikerült talán egyenesbe hozni az eseményeket és javítani egy kicsit a gyümölcsfaunánkon községünkben, nem utolsósorban, a környezetünkben. Végül kellemes karácsonyi ünnepeket és vírusmentes újévet kívánok.

O.K.

MAGYAROK KENYERE 15 MILLIÓ BÚZASZEM

A Vajdasági Agráregyesületek Szövetsége

KÖSZÖNŐLEVELET

ADOMÁNYOZ

Mezőgazdászok Egyesülete Gazdakör Feketics

RÉSZÉRE

Hálasan köszönjük az önzetlen segítséget és munkáját, amivel a búza adomány összegyűjtésekor hozzájárult a Magyarok Kenyere program megvalósulásához. Az akcióban a vajdasági gazdák 20,5 tonna búzát adományoztak, amelyet a Vajdasági Agráregyesületek Szövetsége megőröltet és liszt formájában az arra rászoruló vajdasági gyermekekhez juttat el a nagycsaládos egyesületek, a diákkollégiumok és az értelmi fogyatékos gyermekeket segítő szervezeteken keresztül, mert

"A gyermek mosolya többet ér minden pénznél."

KÖSZÖNETTEL

Zenta, 2020.07.28.

Nagy Miklós
elnök

SENTA ZENTA CEHTA

Bizonytalanban

Két hónappal ezelőtt, október elején készült a legutóbbi tudósítás a művelődési egyesületben zajló eseményekről. Abban az időszakban, amikor ennek a cifra 2020-as évnak épp egy „működő fázisában” voltunk. Hiszen szeptembertől november közepéig a Covid-19 egyik csendes időszakában voltunk, most pedig két hete újra fel kellett függeszteni minden gyülekezést a járvány megfékezése érdekében.

Mint ahogy az életünk szinte minden területén a bizonytalanság határozza meg a 2020-as mindennapjainkat – itt az egyesületben is a napról-napra evickelés a jellemző. Ugyanúgy nem látjuk a jövőt, nem tudunk tervezni egyesületi szinten, mint ahogyan az ember nem tud most tervezni az egyéni életében, a vállalkozásában, vagy a közsférában. Az anyagi bizonytalanság és a tervezett programok megvalósításának kérdésessége éppúgy a fékek behúzására kényszeríti az egyesületet, mint minden mást körülöttünk. Ez persze nem olyan súlyos gond, mint az országos iskolarendszer vagy az egészségügyi rendszer kibillenése, nyilván. A tomboló gazdasági világválsághoz képest pláne semmi. Lényegtelen, ha az emberiség világméretű problémáit nézzük: amikor a világ 200 országából 50-ben éheznek az emberek. Szakértők szerint az éhhalál küszöbén állók száma 2020 végére megduplázódhat a világjárvány következtében... Szintén lényegtelen a többi globális problémához viszonyítva is: a bolygó túlnépesedéséhez, az egyenlőtlenségek növekedéséhez, a klímaválsághoz, a természeti tőke feléléséhez vagy a fosszilis energia végességéhez viszonyítva.

Ugyanakkor, ha a túlsó végéről, az egyén szögéből nézzük, arról az oldalról, hogy mitől érzi magát teljes embernek az ember, talán többünknek is

eszébe jut a másodikos pszichológia tétel, a Maslow-féle szükségletpiramis. Maslow öt kategóriába sorolta az emberi szükségleteket, és állította, hogy ezek egymásra épülnek, és amíg az alul lévők nincsenek biztosítva, az ember nem képes a következő szint kielégítésére törekedni. Ezek a szintek: a fiziológiai szükségletek, a biztonság és védelem, a szeretet és összetartozás, az elismerés igénye és az önmeg-

valósítás. Most egy olyan időszakot élünk, amikor szinte mindegyik alapszükséglet kielégítése korlátozódik valamilyen formában. Amiben a művelődési egyesületnek szerepe van, az alapvetően az összetartozás megélésének terepe, szervezett formában. Az összetartozás, a közösségi lét megélése most a legkisebb egységtől, a rokoni szálak ápolásától a nagy közösségi eseményekig mind-mind a félelem árnyékába szorul, törvényes előírásokkal megszabva a személyes találkozás módját, az idős és beteg hozzátartozóink életének veszélyeztetése elkerülése érdekében. Minden korosztály nehezen viseli ezt az új helyzetet. Látjuk az idős embereket, akiknek gyerekei, unokái külföldön keresik boldogulásukat – amint bezárva, mobiltelefonhoz kötve, minden érint-

téstől, minden öleléstől megfosztva élnek hónapokon át. Látjuk azokat az időseket, akiknek közelében élnek az unokáik, de nem érinthetik, nem ölelhetik őket. Éljük a közép-korosztály tagjainak életét, amint minimálisra csökkentjük a társas érintkezést, minden családi látogatást háromszor meggon-
dolv. Halljuk a gyerekeket, amint újra és újra felteszik a kérdést, mikor mehetnek el játszani a barátaikhoz, és miért nem mehetnek táncra. Mert most nem

lehet. Tudjuk, értjük.

Művelődésszervezőkként, akiknek feladata, hogy lehetőséget, alkalmat szolgáltatassunk arra, hogy a közösségünk tagjai újra és újra megélhessék, összetartozunk, nem vagyunk egyedül – ez a feladatellátás is ellehetetlenül. És bármennyi üres foltot is látunk

ezen a palettán, hogy mennyi mindennel lehetne gazdagítani a közösségi életünket, és bármennyi ter-
vünk is volt ebben az évben, újra és újra megtor-
panásra kényszerítenek a külső körülmények. Ezt az
ember elfogadja, mi mást tehetne. Vigyázni kell
egymásra. Teljesen rendben van. Azt is elfogadja az
ember, mikor ebbe a szakmába belefolyik, hogy
Szerbiában nem úgy mennek a dolgok, mint
Európában. Hogy amíg minden európai állam az
éves össz költségvetésének 7 százalékát kulturális
célokra fordítja, addig ez az arány Szerbiában 2,5
százalék. Országos szinten. Továbbá,
Magyarországon például, ha a kulturális törvény azt

írja elő, hogy az önkormányzatok minden
településen kultúrházat kell fenntartsanak, és
művelődésszervezőt alkalmazzanak – akkor ennek a
törvénynek az alkalmazása biztosítva és ellenőrizve
is van. A művelődésszervező kénytelen azt is elfo-
gadni, hiába nem érti, hogy Szerbiában ez is másként
van. Hogy egy szervnek hiába kötelessége valami,
nincs rá módja, hogy véghezvigye. Ez itt a „Nincs
píz, nem lehet országa”.

A 2020-as őszön szerveztünk két Nagyunsági
alkotóműhelyt, a másodikat október 24-én.
Versmondóink részt vettek a Dudás Kálmán Nemzeti
Vers- és Prózamondó Találkozón, népi énekesek a
Szólj, síp, szőlj vetélkedőn, a nagy táncosok pedig a
szólótánc versenyre készülnek épp. Előadást készít a
Soma színtársulat, és alakult egy apró színjátszó cso-
port 1-2. osztályos gyerekekkel. Készül a kunsági
viselet a nagy táncosoknak, a szoknyák már meg is

érkeztek. A próbák folytak, a produkciók tartanak
valahol. Megmutatni nem tudtuk, hol.

Egyet tehetünk, hogy reménykedünk, hogy ez a
járvány hamarosan eltűnik, megszűnik a terjedése,
vagy valami lesz vele. Azt mondja a népi bölcsélet, a
rossz után jön a jó. Na, igaz, hogy a szólás nem
mondja, hogy mikor, de állítólag ez a sorrend. Jön az
a világ, amikor itt is lesz munkája mindenkinek, aki
dolgozni akar. Amikor itt is megélünk a
fizetésünkből. Amikor itt is akkor megyünk kirán-
dulni vagy színházba, amikor akarunk. Amikor akkor
utazunk el az unokákhoz, amikor akarunk. Amikor a
munkánkat megbecsülik, tudásunkat elismerik.
Amikor önmagunk lehetünk az élet minden
területén. Amikor a kreativitásra is jut energia.
Nytottság. És pénz.

Már jön.

Úton van.

Hajvert L. A.

Községi Hírek

2020. november 27-én tartotta meg ötödik ülését Kishegyes község Képviselő-testülete. Szem előtt tartva az aktuális járvány-ügyi helyzetet, az ülés elektronikus formában lett megtartva. Erre a Képviselő-testület ügyrendje is lehetőséget ad.

A képviselők 12 napirendi pontról döntöttek az elmúlt ülés alkalmával. Első napirendi pontként a község költségvetésének negyedik módosításáról hoztak döntést a Képviselő-testületi tagok. A költségvetés módosítását az általános működés szükségessége tette indokolttá. Második napirendi pont alatt a képviselők határozatot hoztak a vagyonadó növekedéséről. Módosult a helyi kommunális illetékről szóló határozat is. E két határozat meghozatala azért volt szükséges, hogy ezen határozatok összhangban legyenek az országos szintű szabályozással. Kinevezésre került a község rendkívüli helyzetekkel foglalkozó törzskara, amely alkalmazkodik a választásokat követő új személyi összetételhez az önkormányzatban. Módosításra került a szeghegyi vadászegyesület használati jogát szabályzó határozat is.

Az ülésen foglalkoztak a kishegyesi szövetkezeti otthon jogi hátterével is, ami most időszerű hisz a szövetkezeti otthon felújítására készülnek. Az ülésen született döntéssel a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásának fogadására készült fel a község. Mivel szeptember végén lejárt a Regionális Hulladéktároló Kft. közgyűlése jelenlegi összetételének megbízatása, ezért az ülésen kineveztek egy tagot illetve annak helyettesét. Az ülésen döntés született a Komunál Kishegyes Közvállalat árjegyzékének módosításáról is, ami hosszú évek után bekövetkező árkorrekció. Végezetül, végzés született a Topolyai Zeneiskola Kishegyes községi tagozatainak megnyitásáról is. Ezzel a zeneiskola jogilag és beépült a község iskola rendszerébe.

Az év végéhez közeledve még további feladatok várnak az önkormányzatra és a Képviselő-testületre, amelyek közül kétség kívül legnagyobb a 2021-es évi költségvetés kidolgozása és annak elfogadása, melynek kidolgozása már folyamatban van.

A tavalyi évhez hasonlóan, az idén is kiírásra kerültek a község mezőgazdasági alapjának pályázatai. Erről hozott ugyanis döntést november 26-án a Községi tanács.

A pályázat keretösszege 2,5 millió dinár. Pályázni az idén is öt témakörben lehet: állatorvosi költségek visszatérítése, beruházás a gazdaságok vagyonába, biztosítási költségek finanszírozása, piaci asztalok bérletének társfinanszírozása és szaporítóanyagok költségeinek visszatérítése.

A tavalyi évhez képest némileg változtak a pályázati kiírások. Például az állatorvosi költségek esetében ki lett szélesítve a pályázók köre. Míg tavaly a kiírás csak sertés-és szarvasmarha tenyésztőkre vonatkozott, az idén már juh – kecsketenyésztők és méhészek is pályázhatnak. Egy pályázó maximálisan 12.500,00 dinár támogatásban részesülhet. A gazdaságokba történő beruházások esetében is bővült a pályázók köre. A sertés-tenyésztők mellett, gyümölcs-termelők, szőlészek, zöldségtermelők, juh – és kecsketenyésztők valamint méhészek is pályázhatnak. A maximálisan megpályázható összeg ebben a témakörben 42 ezer dinár. A biztosítások esetében a biztosítási összeg 40 százalékát lehet visszaigényelni. A pályázaton belül mind a jószág mind a termény biztosítására lehet pályázni. A piaci asztalok társfinanszírozására kiírt pályázat is módosult a tavalyi évhez képest.

Míg tavaly a maximálisan megpályázható összeg 5000 dinárt tett ki az idén a beadott piaci asztalok bérleti szerződésének az 50 százalékát téríti vissza az önkormányzat. A mesterséges szaporítóanyagok esetében is növekedett a pályázati keretösszeg. Tavaly a maximálisan megpályázható összeg 12 ezer dinárt tett ki, idén ez 24 ezer dinár.

A pályázatokat december 1-től 11-ig lehet beadni. A pályázáshoz szükséges űrlapok letölthetők Kishegyes község honlapjáról. A kitöltött pályázatokat a szükséges dokumentumokkal az önkormányzat iktatójában lehet átadni. Bácsfeketehegyen a pályázati anyagok kitöltésében Fekete Andor nyújt segítséget.

Sz.A.

A rászoruló gyerekek ünnepéért

Jótekonysági gyűjtést szervezett a Nők Kishegyesi Fóruma és a Petőfi Sándor Művelődési Egyesület.

A karácsony akkor szép, ha másokét is széppé tesszük. A kishegyesi Petőfi Sándor Művelődési Egyesület és a Nők Kishegyesi Fóruma az idén közös akciót indított, amelynek keretében tagjaik a szociálisan veszélyeztetett kategóriába tartozó gyerekek számára gyűjtenek ajándékot.

A gyűjtés tegnap kezdődött és a jövő hét elejéig tart. Zsidai Erzsébet, a Nők Kishegyesi Fórumának elnöke arról számolt be lapunknak, hogy számítanak az emberek nagylelkűségére a gyűjtés során.

– A művelődési egyesülettel közösen szervezett gyűjtés során elsősorban olyan dolgokat várunk, amiknek a gyerekek örülni tudnak. Játékokat, édességet, tanszereket és ehhez hasonló dolgokra számítunk. A felajánlásokat két helyen gyűjtjük, a CMH-irodában minden munkanapon 9 és 13 óra között, valamint a Női Fórum piactéri székházában piaci napokon, vagyis kedden és pénteken. Itt 8 és 11 óra között lehet átadni az adományokat, valamint december 14-én, hétfőn délután. Az ajándékokat önkéntesek fogják becsomagolni a szociálisan hátrányos helyzetben élő gyermekek számára. Hogy hány csomagot állítunk össze, azt a szociális központ fogja meghatározni, onnan kapunk egy listát a rá-

szoruló gyerekekről. Tíz évnél fiatalabb gyerekek kapják a csomagokat, és igyekszünk személyre szabottan összeállítani őket. Ez azt jelenti, hogy amikor meglesz a lista, olyan dolgokat igyekszünk az adott gyerek csomagjába tenni, amire szüksége lehet – mondta el Zsidai Erzsébet, majd arról is szólt, hogy az akció kedvezményezettjei között lesznek az Ügyi csoportos gyerekek is. Előzetes becslések szerint 40-50 csomagra lesz szükség. Tekintettel a járványhelyzetre, nem szerveznek nagy csomagosztást, hanem a falugondnokok és az önkéntesek fogják házhoz szállítani a csomagokat.

A Nők Kishegyesi Fóruma a korábbi években nem szervezett hasonló jellegű akciókat, viszont tavaly az Ügyi gyerekek kedvezményezettjei voltak a művelődési egyesület Dália kézimunkacsoport cipősdoboz-akciójának – tudtuk meg az elnöktől. Az idén a járványhelyzet miatt nagyon sok gyerek kimarad sokféle programból. Épp ezért a női fórum úgy döntött, hogy csatlakozik az akcióhoz és tagjai igyekeznek örömet szerezni a gyerekeknek. A Női Fórum és a művelődési egyesület felhívása, úgy tűnik, nem talált süket fülekre, ugyanis többen is jelezték, hogy adományozni fognak. Már a gyűjtés első napján több dologhoz sikerült hozzájutniuk, ezért remélik, hogy a felhívás megmozgatja az emberek szívét, és még több adomány gyűlik össze.

A Női Fórum elnöke végezetül arról is beszámolt, hogy az újabb szigorítások miatt a csoport tevékenysége szinte teljesen leállt. A kézimunkacsoport tagjai főként idős személyek, vagyis veszélyeztetett kategóriába tartoznak, ezért egyáltalán nem tartanak összejöveteleket. Az Ügyi gyerekekkel ugyancsak leálltak a foglalkozások, mert nem tudják úgy megszervezni a programokat, hogy csak korlátozott számú gyerek vegyen részt rajtuk. Zsidai Erzsébet bíz benne, hogy a lehető leghamarabb túl leszünk a járványveszélyen, mert a gyerekeknek nagyon hiányoznak foglalkozások.

Forrás: Magyar Szó
L.J.

AZ EGÉSZSÉG A LEGNAGYOBB KINCS

A jó egészség reményében nagy tisztelettel, és szeretettel köszöntöm a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap 2020 karácsonyi – újévi dupla számának olvasóit. Idén már ötödik alkalommal jelentkezem az életmódváltással kapcsolatos tapasztalataimról szóló hosszabb lélegzetű írással az érdeklődőknek szerte a nagyvilágban, hiszen a Fecske a világhálón is követhető az alábbi linken:

<http://www.feketics.com/index-hu.php?page=fecske&year=2020>

Mindenekelőtt szeretnék a Fecske minden olvasójának áldott, békés karácsonyi ünnepet, boldog új esztendőt, hasznos célok kitűzését, és azok sikeres megvalósítását kívánni.

A tervek nagyon fontos dolgok az életünkben, hiszen előre visznek bennünket, értelmet adnak mindennapjainknak. Fontosnak tartom, hogy a célok számbavételénél szárnyaljon a képzeletünk miközben biztonságos közelségben legyen a megvalósításuk lehetősége. Nem egyszerű feladat ez, de nem is elérhetetlen. Élünk a lehetőséggel.

Öt év alatt lefogytam ötven kilót

Az elmulóban levő év elején fogadalmat tettem a Fecske hasábjain, és a facebook oldalamon az érdeklődőknek, hogy idén legalább újabb tíz kilót fogok leadni a súlyomból, és ezzel elérem azt, hogy öt évvel ezelőtti nyugdíjba vonulásmóltól számítva összesen ötven kilogrammnyi súlyfeleslegtől szabadulok meg. November végére sikerült is minden külön erőfeszítés nélkül megvalósítanom a célokat, napokon át a reggeli rituális megméretkezésem azt bizonyította, hogy elértem a kitűzött, jelenleg ideálisnak tartott 86 kilós testsúlyomat,

Nem volt egyszerű ezt a haditettet végbevinnem, hiszen amikor nekiláttam öt évvel ezelőtt még azt hittem, hogy elegendő lesz kevesebbet enni, többet mozogni, és olvadni fognak le a kilók. Mindent egyszerre akartam elérni, lefogyti, és elhagyni az addig szedett gyógyszereimet, köztük kétfajta, igen komoly függőséget okozó nyugtatót is. Nem volt egyszerű, de hála istennek sikerült megbirkóznom velük. Az életmódváltással kapcsolatban, lehető legrövidebben megfogalmazva, három dolgot tartok nagyon fontosnak. Az első az egészséges étkezés, a második a minél több mozgás, a harmadik pedig a pozitív gondolkodásmód. Minderről részletesen írtam már a Fecske idei számaiban, ajánlom ezeket a gondolatokat mindazoknak, akik szeretnék tenni az egészségük megőrzése, visszaszerzése érdekében. Nekem ez egy próbát már megért.

Stílusváltás

Visszaolvastam a Fecske idei négy számában közölt írásaimat, és rájöttem, hogy az életmódváltá-

sommal kapcsolatban a legfontosabb témákat már feldolgoztam. Örülök neki, hogy ezt sikerült megtennem, és bízom abban, hogy lesz aki ennek hasznát fogja venni.

Mivel nem szeretném ismételtetni a már leírtakat, úgy döntöttem, hogy stílust váltok, és naplószerű bejegyzésként a Fecske hasábjain megosztom az előző időszakban a facebook oldalamon közölt bejegyzéseim egy részét. Nekem jelenleg úgy tűnik, hogy ezek a rövid írások szintén alkalmasak arra, hogy másokat is életmódváltásra biztassanak. Az idő és az olvasói visszajelzések remélem igazolni fogják elgondolásom hasznosságát.

Életmódváltó Naplóm

(2020. október 20 – november 27.)

Október 20-án kiderült, hogy idén sajnos nem lesz annyi eladó batátánk, mint amennyit szeretünk volna, de ezzel szemben, ezúttal is nagyon sokat tanultunk batátatermesztésből. Télen, valami oknál fogva, a csíráztatás ezúttal nagyon nem sikerült, és kevés, egészségesnek tűnő édesburgonya csemetét tudtunk csak májusban elültetni. Ezért június 30-án úgy döntöttünk, hogy megpróbálkoztunk szekunder hajtások ültetésével is. Jól döntöttünk mivel szedéskor ezek a bokrok alatt lett legszebb a termés. Szedéskor ezúttal is bebizonyosodott, hogy csak a kitűnő erőltében levő, erős immunrendszerrel bíró batátapalántáktól lehet jó termést remélni. A beteges

palánták nagyon satnya, vagy semmilyen, és romlásra hajlamos termést adnak, de a földben lakó rovarkárttevők, valamint a rágcsálók is nagyobb kárt tesznek benne. Megpróbálunk okulni az idei év tapasztalataiból, és remélem, hogy jövőre már sokkal elégedettebbek leszünk a batátatermésünkkel.

Október 23-án a gyümölcsösünkben, családi összefogással, sikeresen befejeztük a batátaszüretet. Habár kevesebb lett a termés a tervezetnél, azért valamenyi édesburgonya idén is jut eladásra. Lányunk, Karola fogja árulni a vegyszermentesen termelt, igen egészséges, és finom batátánkat. A nedves földből kibányászott batáta megmosása nem volt egyszerű feladat, de a tisztítás eredménye igencsak szemmel látható. Itt mondom el, hogy a saját termesztésű batátánkat sütés előtt mi sohasem szoktuk meghámozni, alapos mosás, és a kisebb sérülések eltávolítása után azonnal konyhakész állatba kerül a termék.

Mosás, és szárítás után a batáta méret, és szín alapján történő átválogatása következik. Négy féle édesburgonyánk termett az idén. Legtöbb fehérhúsú, fehér illetve lila héjú, valamint lila-, és sárgahúsú.

Október 28-án, szerdán délután Zoltán unokámmal betakarítottuk az idei sütőtök termést. Háromféle sütőtök fajtát vettem, a régóta ismert nagydobosi, és a tamburatók mellett először került a kertünkbe hokkaidó tök. Az unokáim is nagyon megkedvelték a sült tököt, ezért jövőre szeretnénk jóval többet termelni ebből az igen finom, egészséges, vegyszer-

mentesen termelt téli csemegéből.

Szépen megeredtek az idén ősszel telepített földieper bokraink. Olyan bakhátra telepítettem őket, amelynek az aljába bőven jutott a gyümölcsösünkben adódó fanyesedékből, és hullott faágakból. Bízom benne, hogy az elkövetkező néhány évben a bakhátaban korhadó anyag tetszeni fog a szamócákkal együttműködő hasznos talajlakó mikroorganizmusoknak, és igen jó bel tartalmú, egészséges, vegyszermentesen termelt kora tavaszi gyümölcsöt fogunk majd szüretelni. Szerdán délelőtt a hétvégi eső előtt levágott napraforgószárat, valamint a frissiben levágott kukoricaszárat is behordtam a bakhátak közé. Az őszi folyamán a bakhátakra ráhordom majd még a múlt héten kiszedett batátaindákat is, amire a terveim szerint tavasszal még egy sor szalma is fog kerülni. Bízom benne, hogy az ily módon hasznosuló szármaradványok is jó hatással lesznek az elkövetkező évek földieper termésére a gyümölcsösünkben.

Október 31-én, a hónap utolsó szombatján elkezdtem téliesíteni a 6x4 méter alapterületű fóliasátramot. A paradicsom, és a paprika az első, bent is észlelhető fagyos reggelig maradni fog még a helyén, de a keserűdinnyét, az uborkát, padlizsánt, és a földiepret kitelepítettem a sátorból. Az igen egészséges keserűdinnye, vagy más néven balzsamkörte terméseit a házi aszalóban fogom megszáritani, a leszedett leveleket pedig zsákba rakom, és a hőkezelésnek alávetett batátákhoz teszem. Tavaly már rájöttünk, hogy a keserűdinnye, az íze miatt, nem fehér embernek való, ezért szárított örleményt készítünk belőle.

A földieper új helye a fóliasátorba jövő tavasszal telepítendő paprika, és paradicsom társaságába fog lenni. Azt tervezem, hogy addigra már leterem a földieper amikorra megnőnek a mellé telepített paradicsom, és paprika palánták. Őszig meg majd kiderül, hogy miként sikerült elviselniük egymás társaságát.

<https://www.edenkert.hu/.../keseru-dinnye-gyogyhataa/4032/>

November 1-én, vasárnap délután a kertünkben nevelt krizantémból kötött csokrokat vittünk közelebbi, és távolabbi családtagjaink nyugvóhelyére a bácsfeketehegyi nagy- és kistemetőben.

Hiszek abban, hogy szép emlékü szüleink, nagy- és dédszüleink, és a minden élők útján eltávozott rokonaink aggódva, de bizakodva figyelik miként próbálunk gyermekeinkkel, és unokáinkkal Bácsfeketehegyen megkapaszkodni az őseinktől örökségbe kapott szülőföldünkön.

November 8-án, vasárnap délután folytattam kertünkben a rendrakást, és életemben első alkalommal, megkóstoltam néhány szem saját termésű földicseresznyét. Egész ősszel nézegettem a

bokrokon igen szép számban megkötött zöld gömböcskéket, de nem igazán bíztam benne, hogy beérik az igen finomnak, és egészségesnek mondott zöldségféle, mivel későn sikerült kiültethető palántákat nevelnem a vásárolt magokból. A földicseresznye bokrocskák a nyáron szép terebélyesre nőttek, nekiláttak virágozni, és nagyon sok termést kezdtek el nevelni.

Megkóstoltam, és örömmel mondom, hogy nekem igen ízlik az érett, narancssárga színű, ropogós perui földicseresznye. Az íze leginkább a gyermekkoromból felidézett narancsos keménycukorka ízére hasonlítható, de attól természetesen sokkal egészségesebb. Nagyon finom, eteti magát, és ha módomban lesz jövőre újra megpróbálkozom a termesztésével. Semmilyen betegséget nem észleltem rajta, igénytelen és bőtermő növénynek bizonyult a kertünkben. <https://gyogyszernelkul.com/egy-szuper-antioxidans.../>

November 11-én befejeztem az ideai termésű stevia leveleinek a feldolgozását. A zöld stevia por harmincszor édesebb a kristálycukornál. A világon ez a lehető legegészségesebb, kalóriamentes, számos gyógyhatással bíró természetes édesítőszer. Harmadik éve termelem ezt a növényt, idén bokronként átlagban egy kilogramm cukornak megfelelő stevia levelet tudtam róluk leszüretelni. A palántákat vásárolni szoktam, de néhány bokrocskát idén nekem is sikerült magról felnevelnem.

Természetesen a steviát is teljesen vegyszermentesen termelem. Idén november 7-én hoztam haza a levágott virágzó bokrok ágait a kertünkből. Alapos mosás után a szákról leszededgettem a leveleket, majd

negyven fokon kíméletesen megszáritottam. A száraz levelet konyhai robotgépen daráltam porrá, majd szitálás után üvegbe raktam, és így évekig tárolható. Tudni kell, hogy a zöld stevia pornak van egy kicsi mellékíze, és kissé megfesti az ételt, de ez engem egyáltalán nem zavar mivel tudom, hogy ezerszer egészségesebb édesítőszer a kristálycukornál. <https://www.edenkert.hu/.../a-stevia-noveny.../2655/>

November 14-én, szombaton összefogtunk, és megtörtént az őszi veteményezés.

Nagyon megdolgoztunk mivel nem akartam traktorral taposni az igen nedves földben nagyon gorombára sikeredett szántást, ezért gereblyével simítottuk el a földet. Borsót, zöldséget, fokhagymát, és három féle vöröshagymát tettünk ezúttal a földbe. A vetemények közül a napokban ültetni fogok még valamennyi elefánt fokhagymát is.

Jövőre, ha módomban áll, szeretnék az idén szántott terület egy részén megpróbálkozni a mélymulcsos termeléssel. Remélem, hogy sikerülni fog. Ebben az évben még sok munkát fogok találni a kertünkben. Megrendszabályozom a tavaly ősszel ültetett földieper bokrokat, a levágott csicsóka szárát, és a batáta indákat pedig szétterítem az idén telepített szamóca ágyások közé. Előveszem kedvenc hosszúnyelű ásómat, és nekilátok az ültetésnek. Saját nevelésű szőlődugványokat, szeder- és málnacsemetéket, valamint szintén saját szaporítású gojibokrokat fogok telepíteni. A hétfőgőn megrendelem az idénre tervezett, hiánypótló facsemetéket is, mivel szeretném ha újabb ritkaságok is teremnének a gyümölcsösünkben. Természetesen vár rám még az ásás is, hiszen a kert számos csücskét nem sikerült felszántanunk.

November 16-án, hétfő délelőtt leszüreteltem a harmadéve vásárolt ginkgo biloba fácskánk igencsak egészséges levelét. Amint kikerül a kis házi szárítónkból a keserű dinnye levél, azonnal nekilátok a páfrányfenyő levelek szárításának. Mint mindent ezt is 40 fokon fogom megszáritani, majd porrá őrlem, és joghurtba keverve fogjuk elhasználni. Bízom benne, hogy a szervezetem, akárcsak a citromfű porral, ezzel is tud majd mit kezdeni, és ilyen formában fogyasztva is hatásos lesz, akárcsak a kapszulában vásárolható ginkgo biloba őrlemény és hatóanyag kivonat. A ginkgo biloba számos jótékony hatással rendelkezik amiről pl. ezen a linken is lehet tájékozódni:

https://www.hazipatika.com/.../ginkgo_biloba_pafra_nyfenyo/67

November 18-án, szerda reggel is pékmesterséggel kezdtem a napot. Ezúttal is három kilogrammnyi 500-as lisztből készítettem tegnap délután a kovászos kenyértésztát. Ma reggel tejfölös fokhagymás lángosokat, és két kenyeret sütöttem belőle, délre pedig pizza készül a jól sikeredett, egészséges kovászos tésztából. Nem szoktam nagy tudományt csinálni a

kovászos kenyérsütésből. A konyhánkban élő kovászsunkat minden reggel megetetem, a felesleget nem dobom el, hanem a kutyák reggelijébe adagolom. Hetente általában egyszer sütök reggelente kenyeret és lángost. Előző reggel 12 evőkanálnyi liszttel megetetem a kovászsunkat. Délután a 3 kiló lisztből, és kellő mennyiségű vízből fakanállal jó állagú tésztát dagasztok. Fél órát, vagy többet pihentetem, majd hozzákeverek 12 evőkanál megkelt kovászt, majd pár perc múlva 12 csapott kiskanálnyi só. Mindezt jól bedagasztom, és újra fél órát vagy többet pihentetem a konyhában. A megkelt kenyértésztát fél óránként vagy ritkábban kiöntöm a belisztezett konyhapultra, és bár három alkalommal meghajtogatom. Ezután következik a formázás, lángosonként és pizzánként kb. 40 deka tésztát teszek a sütőtálcaiba, és a maradék tésztából általában három kenyeret formázok. A kenyértésztát a sütőformában kirakom éjszakára a lángosok mellé a spájzba, reggel pedig nekilátok a sütésnek. A lángost és a kenyereket is kb. 230 fokon sütöm készre. November 19-én, csütörtökön, a vasárnap hajnalra jelzett komoly reggeli fagy miatt téliesítettem a kitűnő méhlegelőt biztosító, és nem különben gyönyörű virágaiból igen egészséges termést, valamint levelet adó articsóka bokraimat. A levelek zömét leszüreteltem, majd szalmával takartam be az igencsak lecsupaszított töveket. Remélem, hogy tavaszra ezúttal ismét újra-hajtanak ezek a kétéves bokrok, de jövőre megpróbálkozom a róluk idén nyáron begyűjtött magokból új articsókabokrokat is nevelni. A begyűjtött leveleket feldolgoztam, és kíméletes hőmérsékleten nekiláttam a szárításuknak. A csontszáraz, és igen

egészséges articsóka leveleket porrá őrölve fogjuk pl. joghurtba keverve elhasználni.
<https://www.egeszsegtukor.hu/gyogynoveny.../articsoka.html>

November 20-án átválogattam az idei igen egészséges, vegyszermentes batáta termésünket. Sikerült hőkezeléssel szépen begyógyítani - tartósítani a gumókat, és most magas páratartalmú, sötét, fűtött tároló ládában 15-17 fokos hőmérsékletben akár jövő nyárig is szépen ellehetnek. Valamikor február-márciusban tervezem elkezdni az erre kiválasztott gumók csíráztatásával a jövő évi palánták előállítását. Az elmúlt években sok mindent megtapasztaltunk a batátatermesztéssel kapcsolatban, és bízom benne, hogy jövőre elégedettek leszünk a eredménssel. Úgy nézem, hogy lesz még egy nagyon korlátozott mennyiségű, fehérhúsú, lila- és fehér héjú batátánk eladó, a lila- és sárgahúsú batátát pedig elsősorban szaporításra fogjuk felhasználni.

November 25 -én, szerdán sem unatkoztam, befejeztem a tüskés szeder gyökereztetett hajtásainak felszedését. Idén is jól sikerült a szederfélék szaporítása. Sok munkát szereztem magamnak, bízom benne, hogy mindegyik csemete hasznosul valamilyen formában, és két év múlva már bőséges, finom és egészséges terméssel hálálják meg a munkámat. Kedden a Nisből vásárolt, és finomnak bizonyult piros, fekete, sárga, és lila színű gojit termő bokraim gyökérsarjait is kibányásztam a földből. Az erősebb csemetéket hamarosan elültetem, a csenevészebbeket pedig lerakom iskolába.

November 27-én, csütörtökön, és pénteken reggel is azt mutatta a mérleg, hogy megvan az ötven kilogramnyi fogyásom. Öt éve fogtam neki az életmódváltásnak, és ennek köszönhetően sikerült 50 kilóval csökkentenem a súlyomat. Ennek keretében idén 10 kilogrammot fogytam, és feleségem szilvaslepenyével ünnepeltem meg pénteken ezt a sikert.

Végezetül másoknak is csak ajánlani tudom az életmódváltást, mindenkinek megvalósítható célként jó egészséget, betegség nélküli hosszú és boldog életet kívánok. Vigyázzunk magunkra, vigyázzunk egymásra, vigyázzunk az egészségünkre, mert az egészségünkben csak egy van!

Pál Károly

Húsz éve a kijelölt úton

Beszélgetés Orosz Attila bácskai esperessel

„Ember tervez, Isten végez!” szoktuk hallani olykor ezt a kifejezést elsősorban inkább az idősebb korosztályhoz tartozó emberektől. Ezzel a gondolat-sorral arra utalnak, hogy amit elterveztek, elhatároztak, hogy véghezvisznek, megvalósítanak az bizony nem úgy alakult, nem sikerült. Sajnos az idei esztendőben nagyon sokan elmondhatjuk, hogy elképzelésünk, tervünk végérvényesen dugába dőlt, vagy, ha olyan jellegű, akkor várjuk a megfelelőbb időszakot.

Bácsfeketehegylen lelkipásztori szolgálatot teljesítő Orosz Attila, bácskai esperessel, református lelkésszel már hónapokkal korábban megbeszéltünk egy interjút, annak apropóján, hogy az idén van 20 esztendeje, hogy a református hitközségben végzi a számára elrendeltetett szolgálatot. A riportra advent első vasárnapját követő napon került sor.

- Emberi természetből fakadó kíváncsiságból kér-dem, hogy a lelkészi pálya vonzalma már a fiatalkori, ifjú éveiben kezdett megfoganni, kikristályosodni, avagy a későbbiekben következett be egy úgynevezett Pál-forduló?

Attól eltérően, hogy családjunk mindig is közel állt az egyházhoz – had jegyezzem meg, hogy Orosz nagyapám kántori teendőket látott el a helyi gyülekezetben, Bordás nagyapám pedig a Református Egyház Országos Közpénztárossaként tevékenykedett, apám pedig hosszú éveken át presbiteri tisztséget töltött be – én viszont a jogi pályát szemeltem ki. Zentán befejeztem a jogi szakirányú középiskolát, majd ezt követően beiratkoztam az újvidéki jogi karra. Azonban a 90-es évek elején kirobbanó délszláv háború merőben ellehetetlenítette

a biztonságos, folyamatos itthoni tanulást, életet. Felkerestem a köztisztviselőként álló dr. Hodosy Imre püspök urat – aki sokunk példaképe volt – aki javaslata és közbenjárása által Budapestre kerültem egy előkészítő intézménybe, ahol pótoltuk, kiegészítettük alaptudásunkat, majd ezt követően iratkoztam be a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetbe, ahol unitárius, evangélikus és református oktatás folyik. Az öt éves képzés során tíz szemeszterünk volt, ahol az elméleti tudáson kívül nagy hangsúlyt fektettek a gyakorlati részre is. A nyári szünidők során itthon is lehetőségem nyílt gyakorlásra, amely nagy előnyömmé vált. Érdekes módon azokat diáktársainkat talán keményebben, szigorúbban fogták tanítóink, akik családjában a felmenők között lelkipásztorok voltak. Képesítésemet követően egy évig segédlelkészként dolgoztam idehaza, majd visszautaztam az intézetbe továbbképzésre, hogy azt követően részt vegyek – ahogy mi nevezzük – a nagy papi vizsgán. Amely tulajdonképpen a második lelkészi képesítési munka, amely birtokában önálló lelkészként szolgálhat a sikeresen vizsgázó. Ezt a képesítést 2000-ben végeztem el, majd idehaza a református egyháznál kaptam lehetőséget a szolgálatra Csete Szemesi István püspök úr mellett.

- Egyszerű a számadás, 20 éve áll a ref.egyházközösség szolgálatában. Ez a 20 év az ember életében, munkásságában akár egy mér-földkő is lehet, ez egy jubiláris esztendő!

Igen, valóban. Az egykori végzős diáktársakkal már „lebeszéltük”, hogy az idei esztendőben megszervezzünk egy találkozót Kolozsváron. A világjárvány okozta elővigyázati intézkedéseket betartva sajnos erre nem kerülhet sor. Nem hiába mondjuk, hogy ember tervez, Isten végez.

- Úgy tudom, hogy a kezdeti bácsfeketehgyi szolgálatot egy hosszabb vidéki kitérő követte miután ismét visszatért!

Két év elteltével a szomszédos verbászi hitközségből Tóth Lajos lelkipásztortól felkérés érkezett a szórványban való kisegítő szolgálatra a megromlott egészségi állapota miatt. Nagyon érdekes, kihívásokkal teli feladatkör volt, nagyon sok mindent meg is tanultam, a könyveléstől a harangozásig. Lelkészársam hamar bekövetkezett halálát követően a szórvány teljes egészében rám ruházódott, Verbász, Torzsa, Cservenka, Kúla, Szenttamás, Óbecse,

Bácsföldvár majd későbbiekben Ada. Nagyon sok utazással járt ez a megbízatás, fizikailag képtelenség volt egy időben mindenütt ott lenni, ezért órarendet alakítottunk ki. Mivel kis hitközösségekről van szó, így értelemszerűen személyes ismeretség alakult ki a hívőkkel, az egyházi bennfentesekkel. Gyakoriak voltak az Istentiszteletet követő beszélgetések, valamint a családlátogatások. Időközben 2001-ben megkezdődött az iskolai hitoktatás, amelyet párhuzamosan az egyházi hitoktatással végeztem, majd évekkel később a szenttamási iskolában is. Azt hiszem, ilyen esetekben mondják, hogy az ember mélyvízbe került.

- Időközben újabb fordulat állt be az életében, munkájában!

Meglepetésemre 2010 végén megválasztottak bácskai esperesnek, amely hatáskörébe tartozik többek között az egyházak látogatása, felmérése, kimutatást készíteni stb. Időközben Csete püspök úr nyugdíjba készült vonulni és megpályáztam a lelkipásztori posztot, amelyet 2013 június 1 óta töltök be, míg a beiktatásom az év októberében meg is történt.

- Mekkora kihívás volt az Ön számára, illetve egyben megtiszteltetés is, hogy a püspöki székhely ref.hitközösségének lehet az előljárója?

Úgy érzem, hogy felkészülten tudtam átvenni ezt a

posztot, hiszen a jeles tanítóim, a püspök úrral való közös munka, valamint a szórványban töltött évek összetett feladatai által kellő tapasztalatot, tudást tudtam elsajátítani, amely során a lelkési arculat kibontakozására is bőven akadt lehetőség. Az nyilvánvaló, hogy nagy kihívás egy nagy és erős gyülekezetet önállóan vezetni, ahol az elvárás is nagyobb, hiszen Bácsfeketehegy 1934-óta püspöki székhely, ugyanakkor vajdasági viszonylatban egyik legerősebb gyülekezet vagyunk, erős gyülekezeti háttérrel.

- Sajnálatos módon manapság a legtöbb keresztényen vallási felekezet híveinek számának csökkenése észlelhető. A nataritás és a mortalitás egyre jobban felboruló arányát figyelembe véve

minden bizonnyal más egyéb tényezők is befolyásolják ezt a tendenciát!

Valóban, nem csupán az újszülöttek kis számának tudható be ez a csökkenés, hanem az emberek túlzottan is világcentrikussá váltak. Elsősorban az elanyagiasodás, a földi javak megszerzése, halmozása a motiváló hajtóerő. A hitüket gyakorló hívőkön kívül olykor pár ember is ellátogat a gyülekezetbe hálát adni, akár betegségből való felépülés esetén, akár más indíttatástól vezérelve. Érdekes, hogy ennek ellenére gyerekeiket beíratják hitoktatásra, valahogy ez is olyan tradicionálissá vált, akár csak a tánciskolába való beíratás. Az iskolában is a legtöbb gyerek nem a polgári, hanem a hittani oktatást választja.

- Ön nem csupán a templomi szószékről hirdeti Isten igéjét, hanem az újvidéki rádió hullámhosszán is.

Évek óta az újvidéki rádió magyar műsorainak a református vallási műsornak vagyok a koordinátora és olykor én is tartok „rádiós” Istentiszteletet. Ez a műsor által is szeretnénk kapcsolatot kiépíteni, egy úrt betölteni, úgymond lelki táplálékot nyújtani mindazok számára, akik valami oknál fogva akadályozott abban, hogy személyesen részt vegyenek egy-egy felekezeti összejövetelen. Valójában ez egy missziós tevékenység, egy templomon, kőfalakon kívüli igehirdetés, amely nem csupán szűkebb pátriánkban, de külföldön élő hívőknek, embereknek egyaránt szól. E tekintetben számos pozitív visszajelzést kapunk, ugyanakkor az egyetlen magyar napilapunk, a Magyar Szó hasábjain is sikerült beindítani egy vallási rovatot.

- Beszélgetésünk során említettük, hogy az idei esztendőben sok minden elmarad, többek között egy könyv megjelenése is. Miről is van szó?

Tudjuk, hogy az idei, 2020-as év a Nemzeti Összetartozás évévé lett nyilvánítva. Ennek jegyében a Vajdasági Magyar Doktorandusok és Kutatók Szervezete felkért az itteni református egyház történetének az összefoglalójára, amely Trianontól a napjainkig címet viseli. Ez a publikáció terv szerint elektronikus könyv formájában, majd azt követően a hagyományos könyvkiadásban jelenik meg. Jelenleg nyomdakész állapotban várja a kiadást. Még egy jelentős esemény maradt ki egyházunk és településünk életéből. Az idén jegyezzük betelepülésünk 235 éves évfordulóját, amely megünneplése – még ha szerény keretek között is – de elmaradt.

Köszönöm a beszélgetést. Önnek és családjának szeretetteljes, meghitt karácsonyi ünnepet kívánok.

Szukola Béla

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

na, ne már... (szerintem, már nem kell idegeskedni)

Most tulajdonképpen régi slágereket is idézhetnék, de biztos elég, ha azzal jövök, nem vagyok ideges, fő a nyugalom... Korda György 1963-as számával. Miért is? Ez az év úgy kezdődött, hogy a jólétesült körök (mindig csak azok) arról pusmogtak, vagy azzal riogattak bennünket, hogy ami eddig volt vagy történt a világban, az semmi, de ami majd most jön...! Igen, a koronavírus, a COVID-19 itt van. Van, aki túléli, van, aki belehal. Van, aki elhiszi, van, aki nem. A koronavírusról már hallottam vagy harminc éve, és megkérdeztem olyan, nem buta embert, aki tudta is, hogy miről van szó, hogy veszélyesebb-e az akkor már elég borzasztó kampilobacternél, amire még nem volt gyógyszer. A válasz az volt, sokkal veszélyesebb, és semmi gyógymódra nincs kilátás, egyedül a fertőzött egyed biztonságos megsemmisítése a biztos prevenció, ha nem jut(ott) ki a szabad környezetbe, mármint ez a híres kórokozó. Ma, ennyi idő távlatából, a tudomány ilyen mértékű fejlődése mellett, meg az emberiség és a józanész létezése mellett, hiszek az (ingyenes) védőoltásban, és reménykedek a beígért hatékonyságában.

Na, elég a károgásból, úgyis ez folyik már a csapból is. Áttérnék más, nem elcsámcsogott (vagy igen?) témára, amit struccpolitikával finoman kikerülünk. Voltak a világ különböző tájain bizonyos választások. Igen, lehetett választani, szavazásokon. Lehetett dönteni, eldönteni sorsokat. Régen úgy volt, hogy szavaztak egyre, megválasztották. Ma, a demokráciában úgy van, hogy szavazhatunk, de úgy mellékesen, ja, törvényesen megkommunikálnak bennünket. Ilyen választás volt Góracéknál is. Vagy azért, mert bíztak a demokráciában, és rábízták magukat, és a külső hatások demokratikussá tették az eredményt, vagy mert nem készültek rá eleget, bízva a felsőbb hatalmakba. De elszámolták magukat.

Mellékesen, a győztesek „törököt” fogtak. Mi közünk hozzá? Semmi, de azért nehogy úgy járjunk, mint az egyszerű német lutheránus lelkész. Időközi választás volt Magyarországon, az ellenzék összefogott, hogy na, majd most... nem jött be, a külföldi szponzorok viszont továbbra is puijgatják őket, hogy na majd a következő választásokon... Olyan jó más baján szórakozni. Nálunk sikerült a szavazás, Horvátországban is, az EU-s választások meg olyan demokratikusak lettek. Amerikában a választások olyanok, amilyenek, pálforduláskor megfordul a politikájuk. Az ő bajuk, de hát a végén csattan az ostor.

Bízzunk benne, hogy nem fog a hatása olyan közlőről érinteni bennünket, mint a koronavírus (már megint?).

Ez mind semmi ahhoz viszonyítva, hogy a fentiek leple alatt, sub rose, mit akarnak a demokratikus libsik ránk erőszakolni a fejlődés, haladás és a szebb jövő érdekében. Demokratikusan tudják, mert csak ők tudják, meg ők az egyetlen megmondók, náluk a pénz, a genderizmus. Szülessen ki-ki annak, aminek, genetikailag állva vagy guggolva pisiljen, csak felnőttként a „legjobb” belátása szerint döntse el, hogy ő férfi, avagy nő akar (fog) lenni. Egy férfinak lehet majd egy férfi a felesége, vagy egy nőnek nő a férje. Talán nem lesz kötelező, míg én élek... Utánam pedig a vízőzön (Poór Péter)

Na, pont ez az, ami miatt (a cím szerint) nem kell már idegeskedni. Ide figyeljenek. Eddig a már említett, jólétesült körök, a mindent tudók és azok, akik mindent megmondanak, irányítanak és megmondják, hogy szégyelljük magunkat. Azt mondták, hogy az éves, világtól elvehető dolgainkat, elvettük. Az unokáinktól csak használatra kapott világot feléltük már augusztusban, pedig azt nem arra kaptuk. Na és? Igen, de minek örülök? Annak, hogy a gendereknek, a világ mai tudományos fejlettsége alapján nem lehet utódjuk, mármint azért, mert egyneműek, így nincs kire hagyni a világot. JUPPÍÍÍÍ! Most már nyugodtak lehetünk, élhetjük világunkat. Köszönöm libsik, köszönöm okosok, köszönöm demokraták. Tehát csinálhatunk, amit akarunk, csak még azt kell bebizonyítanunk, hogy a nemzetközileg elismert határainkon belül, igaz ezek megrajzolása mindig a mi kárunkra történt, mi a törvényeket betartó ország polgárai vagyunk. Ezért, ha szeretne valaki a vendégünk lenni, várjuk szeretettel, törvényesen és itt tisztelje és tartsa be törvényinket. (Niksz tájcs, nustyu rumunyesty... csak magyarul, hogy mindenki megértse).

Jönnék az ünnepek. Régen már köztársaság napjára is zenés-táncos, vacsorával kiegészített társas estek voltak rendezve, az elvtársak teleizzadták nejloningjeiket, az elvtársnők meg miniszoknyában és túsarkú cipőkben ropták a twistet, steppet, rumbát... meg ami divatba jött arról a degenerált nyugatról. Bárcsak ma is csupán ilyesmi degenerálná ifjúságunkat.

Kellemes ünnepeket kívánok, és gondolkodjunk nosztalgikusan!

Bíró Csaba

Mesekuckó: A suszter manói

Volt egyszer egy suszter, értette a mesterségét, szorgalmasan dolgozott. Hogy, hogy nem, a végén mégis úgy tönkrement, hogy nem maradt egyebe, mint egyetlen pár cipőre való bőr. Abból este kiszabta a cipőt, hogy majd másnap elkészíti; tiszta volt a lelkiismerete, nem sokat emésztette magát a jövődön, gondolta, majd lesz valahogy, tisztességes ember csak nem pusztul éhen; lefeküdt, és békességgel elaludt.

Másnap jó korán fölkelt, és neki akart ülni a munkájának; hát ott áll: készen az asztalán a pár cipő. A suszter ámulat-bámulat, nem tudta, mit szóljon a dologhoz. Kezébe vette a cipőt, alaposan végignézte, minden varrást, minden szögelést apróra megsejmelte; nem volt azon semmi hiba, nincs a: a mestermunka, amelyik külön lehetett volna.

Hamarosan vevő is jött. Nagyon megtetszett neki a cipő. Fölpróbálta: éppen ráillett a lábára.

- Mintha csak nekem készítették volna! - mondta örvendezve, és mert úgy találta, a suszter keveset kér érte, valamivel többet adott az áránál. pontosan annyit, hogy éppen két párra való bőr tellett ki belőle. A suszter este ezeket is szépen kiszabta.

"A többi munkát majd megcsinálom holnap reggel - gondolta -, ráérek a dolgomtól."

De mire másnap fölkelt, készen állt két pár cipő, neki a kisujját sem kellett megmozdítania. Vevő is akadt mind a kettőre, jól megfizettek értük, s a suszter, a pénzen most már négy párra való bőrt vásárolhatott. Harmadnap reggel azt a négy pár cipőt is készen találta. S így ment ez tovább napról napra, hétről hétre. Amit este kiszabott, az reggelre elkészült. A cipész hamarosan tisztos jövedelemre tett szert, és megint jó módú ember lett belőle.

Karácsony táján egy este szokása szerint ismét kiszabta a másnapi cipőkhöz a bőrt, aztán, mielőtt lefeküdtek, azt mondta a feleségének:

- Hallod-e, lelkem, mi lenne ha ma éjszaka fönnmaradnánk, és meglesnénk, ki az, aki ilyen szorgalmasan segít nekünk a műhelyünkben?

Az asszony ráállt a dologra, hiszen maga is sokat töprengett már rajta, csak hát nem mert előhozakodni vele az urának. Méceszt gyújtott, és föltette a szekrény tetejére, aztán elbújtak a sarokban. Onnét figyelték, hogy lesz, mi lesz.

Mikor a toronyban éjfél ütött az óra, egyszer csak valami kaparászást, topogást, izgést-mozgást hallottak; az ajtó egyarasznyira kinyílt, és két kedves kis manó surrant a szobába. Se szó, se beszéd, odaültek a suszter asztalkájához, fogták a kiszabott bőrt, és munkához láttak. Olyan fürgén, olyan ügyesen dolgoztak, parányi kis ujjukkal olyan szaporán varrtak, tűztek, hogy a suszter azt sem tudta, hová legyen ámulatában.

A manók addig egy szempillantásra sem hagyták abba a munkát, míg a cipők el nem készültek, és fényesre pucolva ott nem sorakoztak az asztalka mellett. Akkor egyet fütttyentettek, s illa berek! - eltűntek.

Másnap reggel azt mondta a suszterné asszony:

- Meg kell hálálnunk ezeknek a manóknak, hogy jó módúba juttattak minket. Pucéron szaladgálnak az istenadták, még jó, hogy meg nem fagynak! Tudod,

mit? Varrok nekik ingecskét, kabátkát, mellényt, nadrágot, kötök nekik harisnyát is, te meg csinálj mindegyiknek egy pár szép kis cipőt.

Egész nap ezen dolgoztak; az asszony kezében szaporán járt a kötőtű, csattogott az olló, készültek a kis ruhák, az ember meg a székén kuporgott, és kalapált, szögelt, forgatta a kaptafát, míg a kis cipőket meg nem csinálta. Este aztán a kiszabott bőr helyett az ajándékokat rakták oda az asztalra; szépen elrendezték mindent, elbújtak a sarokban, és kíváncsian lesték, mit szólnak majd a manók.

Azok szokás szerint pontban éjfélkor meg is jelentek, és tüstént dologhoz akartak látni. Hanem ahogy az asztalra esett a pillantásuk, lecsapták a szerszamaikat és azt sem tudták, mihez kapjanak, mit simogassanak, minek örvendezzenek. Egykettőre bebújtak a kis ruhákba, felhúzták a kis cipőt, fütttyentgettek, rikkantgattak, egyszerre csak cincogva nótázni kezdtek.

Ugye, milyen csinos fiúk vagyunk?

Többet bizony nem is suszterkodunk!

- énekelték; körültáncolták az asztalt, szökdécseltek, ugrándoztak, végül aztán kiperdültek a szobából.

Nem is jöttek vissza soha többet.

A suszternek pedig élete végéig jól ment a sora mindig volt munkája, és minden sikerült neki, amihez csak hozzákezdett.

Grimm

Szinezd ki a képet

Illatozó gyümölcskenyér

A gyümölcskenyérbe általában szárított gyümölcsöket és különböző magvakat (diót, mandulát, mogyorót stb.) teszünk, de attól lesz még finomabb, ha egy kis csokival is megbolondítjuk. Ez a sütemény méltón kerülhet fel az ünnepi asztalra: már az illata a karácsonyt idézi, és az aszalt gyümölcsökön kívül a dió, citrom, narancs és csokoládé ízei keverednek benne.

Hozzávalók (1 rúdhoz, ami őzgerincformában van sütve)

- 15 dkg vaj
- 10 dkg cukor
- 1 tasak vaníliás cukor
- 20 dkg liszt
- fél tasak sütőpor
- 1 csipetnyi só
- 2 db tojás
- 1 citrom reszelt héja
- 7 ek tej
- kb. 100 gr. aszalt gyümölcs (ebbe most aszalt barack és aszalt tözgefőnyő került)
- kb. 80 gr. dió
- 1 tábla „sima” fekete csoki – 80 gr.
- 1 tábla narancsos ízesítésű fekete csoki (bevonni) - 80 gr.
- 1 ek étolaj

Elkészítés:

- A 15 dkg vajat habosra keverjük a cukorral és a vaníliás cukorral. A lisztet hozzákeverjük a fél csomag sütőport, a csipetnyi sót és a citromhéjat.
- A cukros masszához hozzáadjuk a két db tojást, és alaposan elkeverjük, végül a lisztes keverékkel is óvatosan összedolgozzuk.
- Amint kissé összekeveredett a tésztánk, hozzáadunk 7 ek tejet, és kanállal vagy kézi mixerrel sima tésztává varázsoljuk.
- Jöhetnek bele a finomságok: aszalványok, dió, egy tábla fekete csoki feldarabolva ízlés szerint. Én a dió felét ledaráltam, felét nagyobb darabkákban hagytam meg, de tényleg mindenki úgy használja, ahogy szeretné. Nagyobb mennyiségben is lehet tenni gyümölcsöt, magvakat, de látszik az, amikor belekeverjük a tésztába, hogy nagyjából mennyit

szeretnék. A mennyiségeknél azt az adagot adtam meg, amit most ennél a süteménynél használtam, ennél nagyobb mennyiség kicsit tömény lenne és jobban fog morzsálódni, törni a kész tészta, bár az ízét azért nem fogja elrontani.

- Előveszünk egy őzgerincformát, sütőpapírral kibéleljük, és beleöntjük a gyümölcskenyér masszánkat.

- 180 fokra előmelegített sütőben, alacsony vagy alacsonyabb hőfokon sütjük, amíg kezd aranybarna lenni a teteje. Figyeljük, ha a szélei kezdenek jobban pirulni, végezzünk tűpróbát. Nekem kb. 55 perc kellett, „csendesesen” sülve.

- Amikor megsült kiboríthatjuk óvatosan a formából, az alja legyen ezúttal felül, majd hagyjuk kihűlni.

- Miután kihűlt a sütnk, bekenjük a narancsos ízű csokival, amit előzőleg felolvasztottunk és összekevertünk egy ek étolajjal.

- Tovább is szépíthetjük, ha szeretnénk még ünnepibbé tenni, pl szórhatunk rá kókuszreszeléket, vagy apró, fényes gyöngyöcskéket, kandírozott narancshéjat, kandírozott gyömbért, csokireszeléket. Fontos, hogy addig szórjuk meg ezekkel, ameddig nem keményedett rá a csokiréteg.

H.Sz.

Emlékszilánk Ágoston Sándorról

Nemrégiben szülőfalumban járva, betértem egy kávéra egy kedves barátomhoz, akinek felesége - Mária asszony -, szabadkai református hittestvérem, egy fényképet mutatott. A kép az 50-es évek elején, pontosabban 1952. készült a Bácsfeketehegyen tartott nyári katekizáció résztvevőiről. Találgattuk, próbáltuk felismerni az akkor 14-16 év körüli barátainkat, mint ahogy ezt tenni szokás, amikor egy olyan kép kerül elébünk, melyet rég elveszítettnek hitünk. Az én példányom, talán a gyakori hurcolkodás folyamán tűnt el valahol. A képet látva, már derengett bennem egy emlék, amely később odahaza lassan kitisztult, előjött valahonnan a tudatalatti rétegekből, ahol eddig rejtőzött, arra várva, hogy valaki, vagy valami felidézze. A püspök úr, Ágoston Sándor közvetlenül nem igen vett részt a katekizációs napokban, átengedte foglalkoztatásunkat a fiatal lelkészeknek, ami érthető volt, sokirányú elfoglaltsága miatt. A befejező napon azonban híre jött, meglátogat bennünket az akkori Árvaházban, amely már akkor is otthont adott a református fiataloknak. Izgalommal fogadtuk a hírt, nagy tekintélye volt Ágoston püspök úrnak köreinkben is, amit nem kis mértékben szüleink iránta érzett mély tisztelete táplált bennünk. Emlékszem, meghallgatott tőlünk két újonnan tanult éneket, majd szóba elegyedett velünk, főképpen a katekizációs napok benyomásáról érdeklődve.

Hozzám érve ezt kérdezte: - Neked hogy megy a gimnázium Kerekes Józsi?

Nem volt meglepő a kérdése, hiszen az ő javaslatára küldtek szüleim Szabadkára, a magyar gimnáziumba. Restelkedve vallottam be, hogy gondjaim vannak a szerb nyelvvel (akkor éppen bukásra álltam, a diákkönyvecském bejegyzése alapján). Ezen azt hiszem, tudunk segíteni-, van a Szabadkai egyházunkban olyan ember, aki szívesen foglalkozik veled a szerb nyelv tanításában. - mondta- majd beszélek a szüleiddel.

Felbátorodva a gondoskodásán, elhatároztam, felteszem azt a kérdést is, ami már régóta, - mióta Szabadkára járok iskolába,- feszül bennem.

Püspök úr- szóltam- kérdezhetek valamit?

Visszafordult, - kérdezz fiam-, mondta.

- Azt tanítják velünk püspök úr, hogy nem Ádám és Évától származunk-, hebegtem-, hanem az állatoknak és nekünk közös ősrünk volt. És ez a közös ő, az ősemlék, akkor vált emberré, amikor lejött a fáról, felszabadult a keze, a munkaeszközök készítésére és a vadászatra. Mi az igazság püspök úr?

Elgondolkodva nézett rám. „- Nézd fiam, mondta, erről valóban részletesebb vitát kell szerveznünk a következő összejövetelünkön. Most elégedj meg ezzel, amit mondok: több elmélet is van erről és sok más kérdéssel, amit a mi szemeink ma még homályosan látnak. De mindegyik csak elméleti szinten marad, mindaddig, amíg tényleges bizonyítást nem nyernek. Amíg nincs bizonyítva valami, addig nem lehet, nem kellene egyedüli igazságként kezelni.

Talán a jövő század megadja a végleges választ a kérdésedre. Talán. De egy dologra már ma is tudok válaszolni. Ha létezett az ősemlék, amit említettél, nem akkor vált emberré, amikor lejött a fáról és kezeit nyílt, kés vagy dárda készítésére fel tudta használni. Koránt sem. Akkor lett belőle ember, amikor megpillantotta sérült vagy beteg társát, megállt felette és időt, fáradságot nem sajnálva, megpróbált segíteni rajta. A szeretet tette az embert emberré.” Tökéletesebb választ, fél évszázad múltán sem tudunk elképzelni.

Egy igazi elbocsátás az életbe. Sok búcsúztatásban volt részem az életemben. Szüleim aggódó és mégis biztató szavai, mikor elindítottak a Szabadkai gimnáziumba. A "Gaudamus igitur", és a "Mi búcsúzzunk és elmegyünk tovább, tovább "... amit ballagáskor énekeltünk a gimnáziumi folyósókon. A feledhetetlen Hipokrateszi eskütétel, orvosi diplomával a kezemben. Végül a nyugdíjba vonulás ünneplése a 36 korházi év ledolgozása után. Egyiket sem feledhetem igazán, nem is akarom. De ami legtöbbször kísért öregkori napjaimban, az a konfirmálás előtti napon, az úgynevezett főpróbán történt. Azon az ünnepi istentisztelet előtti napon, Ágoston püspök úr befejezve az utolsó bibliai idézetek kikérdezését, behajította a szent könyvet, elővette énekeskönyvünket és elbúcsúzott tőlünk. Zengő hangon, egyedül énekelt a 165. dicséretet. Mi ezt az éneket nem is tudtuk, nem is ismertük, megilletődve és kissé megszeppenve hallgattuk Jézus áldását és búcsújának szövegét szeretteitől, a búcsúzás szívet melengető, felemelő szavait, a gyönyörű dallamú énekben.

" En híyeim, én szent népem, Atyámnál kedves juhaim. En seregim, én templomim, magamnak szentelt edényim. En választott szent nyájaim keresett szép örökségim. Drága áron megváltottim.

Már titeket elbocsátlak, mint szerelmes vendégimet, házatokhoz nagy békével, kik viselitek zászlómat. Mindenkoron és mindenütt dicséretem és jótétem forogjon ti szájatokban. "

Püspök úr, mi, mai és volt Feketehegyiek, őrizzük ma is a zászlót!

Ágoston Sándor püspök, 60 éve távozott el tőlünk. De Feketehegyen még bizonyára sokan emlékeznek tetteire, mondásaira. Nem szabad őt felednünk, hiszen ő azoknak a soraiba tartozik, akiket a délvidéki magyarságnak újra és újra fel kell fedeznie, mert emlékezetük és történelmi jelentőségük felismerése nélkül elképzelhetetlen közösségünk talpra állása, önbecsülésének a helyreállítása. Fényképe, neve sok helyütt látható templomainkban. De az igazi emlékezet az lenne, ha a Feketehegyi templomkertben láthatnánk a püspök úr mellszobrát. Ha a presbiterium hozna ilyen kezdeményezést - bár nehéz időket élünk - elsőként ajánlanák fel egy nekem elérhető összeget.

Dr. Kerekes József
az intenzív terápia ny. főorvosa.

RÉGI FÉNYKÉPEK FEKETICS ÉLETÉBŐL

Havas téli képek a múlt századból

A faluról

A szövetkezeti
otthon udvarából

A Németh szállásról

FECSKE TOLL

NEM AKAROM!

Nem akarom,
 hogy csak emlékképek
 csillogjanak, ha eljön a karácsony!

Nem akarom,
 hogy szobámban ne legyen
 égő gyertya az asztalon!

Nem akarom,
 hogy némán szóljon bennem
 kedvenc dallamom!

Nem akarom,
 hogy az ünnepi szeretetben
 ne vidámság legyen, hanem fájdalom!

Nem akarom,
 hogy a távolság elvegye
 tőlem a családom!

Bácsi (Vajda) Sára

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Török Tamás és Bezzeg Elvira kislánya **Vivien**

Tót Ákos és Marina kislánya **Dávid**

Avgusztinov Krisztián és Valentina kislánya

Leontina

Stanišić Petar és Tanja kislánya **Darija**

Kórizs Csaba és Krisztina kislánya **Marcell**

Elhunytak

Petar Petrović –Orao - október 21, 75 évében

Radojka Sekelj szül. Lukić október 23,
 73 évében

Ljiljana Ivančević szül. Stojišić október 30,
 68 évében

Predrag Stanišić október 29, 57 évében

Dr. Perlaki Lajos november 10, 82 évében

Id. Pusztai János november 19, 72 évében

Sváner Erzsébet szül. Losonci Erzsébet
 november 20, 77 évében

Mirjana Stojnović november 25, 80 évében

Tóth Mária szül. Borbély Mária november 24,
 73 évében

Id. Szél György december 1, 78 évében

Kuntics Lajos december 4, 76 évében

Kórizs Mihály december 4, 87 évében

Drage Pima december 7, 86 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Dr. Kerekes József, Fekete Andor, Fekete Tímea, Hajvert Lódi Andrea, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Sárközi Ottília, Sárközi István, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Juhász Attila. Készült Bácsfeketehelyen a P.S. Print & Design nyomdában 2020. december

СР - Каталогизација у публикацији
 Библиотека Матине српске. Нови Сад
 659.3 (497.113)
 FECSKE: bácsfeketehelyi hírlevél / szerkesztő Bácsi Róbert.
 - 1. évf. sz. (2004) - Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
 közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illusz.: 30 cm
 Mesečno.
 ISSN 2217-3706
 COBISS-SR-ID 201634567

Bánszki Iván, 4. osztály

Krisztián Emese, 3. osztály

Süli Fanni, 3. osztály

Varga Andrea, 1. osztály

Nádi Teodóra, 2. osztály

Varkula Leon, 1. osztály